

Nazım Hikmet'i Anlamak - II

İçeriği Yazan: [Erdinç AYDIN](#) [1] Zaman: Cts, 20/12/2008 - 20:24

Referans İçerik: [Nazım Hikmet'i Anlamak - I](#) [2]

Ben Nazım'ın şiirlerini okuduğumda, Tariş işçilerinin elinden, 200 yıllık zeytin ağaçlarının hünerinden gelen, zeytinin tanesinin sıkım sıkım sıkılarak suyu çıkarılan, ardından defalarca süzülen o sağlıklı ürün gibi hissediyorum kendimi. Komünizmi okuyorum mesela da şiirlerinden:

Zeytin yağı gibi üste çıkıyor ne hikmetse; Kuvvacı yanı, yurtsever yanı, memleketimde memleket hasretim, Türkçe sevdam, Memleketimden insan manzaralarında anam, babam, toprağa düşen, topraktan olan...

Bir de sol yanımda karartmadığım cevahir.

“Güzel günler göreceğiz çocuklar / güneşli günler göreceğiz / motorları maviliklere süreceğiz / deli maviliklere”

Ben Nazım'ı okuduğumda öfkeyle ağlıyorum kimi zaman, kimi zaman ağız dolusu küfrediyorum 20. asra dair şiiri için. Onurla doluyorum bu memleketin ferdi olarak. Ve yine bu memleketin bir ferdi olarak sırtıma yüklenen kamburların farkına varıyorum bir kez daha. Mavzer tabancasıyla oynanacak ve oynanmayacak vakitleri buluyorum. Masmavi gördüğüm denizi, işçi tulumunun rengi olduğu için değil, işçinin emeğinin rengi olduğu için sevdiğimi fark ediyorum. Emeğin rengi “Mavi” oluyor zihnimde. Gökyüzü kadar özgür olsun istemem ondan.

Türkçe oluyorum birden bire; arı, duru, akıcı...

Zeytin yağı gibi; eski bir ağacın köklerinin değdiği topraklardan beslendiği ne varsa, denizlere bakar oluyorum. 70 yaşında beni diken ihtiyarı anarak, torunun torununa işçilerin emeğinden geçirerek meyvemini sunuyor. Ki yoksul sofralarına uğrayamasam da kan ağlayarak rengimi alıyorum. Bir gün diyorum...

Kızıl mıyım ? Zeytin yağı kadar, Emeğin mavisi kadar...

Hünerim; asırlık birikim ve toprağımdaki emek ve bu memleketin toprağından beslenmek...

İlk işgal güçlerini ben karşıladım batıda kimseler bilmez. Geçerken Yunan işgalcileri yanımdan İngiliz oyunundan medet umarak, küfürle baktım suratlarına gizledim meyvemini, çarptım dallarımı suratlarına arsızlıklarına şaşarak.

Sırtını dayadığında Egede bir zeytin ağacına, direnirken emperyalizme karşı ben fısıldadım kulağına;

Hey gidi Demirci Efe ! Hey gidi Çerkez Ethem bir de uymasaydınız sonradan birbirinize... Neyse...

“Bu memleket bizim, kapansın el kapıları bir daha açılmasın, yok edin insanın insana kulluğunu”

Ve duydum İstanbul'dan bir sesin bahtiyar edici umudunu;

“Geldikleri gibi giderler”

Dedi ve Kendi, Samsun'a gitti gitmeleri için gelenlerin ...

O sesin sahibini, Eylül 1922'de, İzmir'de, dediği gibi “gittikleri yerde” gördüm gelenlerin.

Geldikleri gibi gitmişlerdi. Demir külçeli gemilere binerek, demir külçe acılarla ve acılar bırakarak...

Nazım'ın şiirlerini okuduğumda; Yaşlı bir zeytin ağacı ve onun meyvesini emekle yoğuran işçinin soluduğu havayı , vatan toprağının güzelliğini buluyorum.

Atatürk'ün Bursa Nutkunu dinlemiş bir vatansever çıkıyor karşıma, emperyalizme karşı verilen savaşı özümsemiş bir insan:

"Karayılan

"Karayılan" olmazdan önce
umurunda değildi Karayılan'ın
kıyamete dek düşmana verseler Antep'i.
Çünkü onu düşünmeye alıştırmadılar.
Yaşadı toprakta bir tarla sıçanı gibi,
korkaktı da bir tarla sıçanı kadar.
Siperi bir gül fidanıydı onun,
gül fidanı dibinde yatıyordu ki yüzükoyun
ak bir taşın ardından
kara bir yılan
çıkardı kafasını.
Derisi ıslı ıslı,
gözleri ateşten al,
dili çataldı.
Birden bir kurşun gelip
kafasını aldı.
Hayvan devrildi kaldı.

Karayılan

Karayılan olmazdan önce
kara yılanın encâmını görünce
haykırdı avaz avaz
ömrünün ilk düşüncesini :
"İbret al, deli gönlüm,
demir sandıkta saklansan bulur seni,
ak taş ardında kara yılanı bulan ölüm."

Ve bir tarla sıçanı gibi yaşayıp
bir tarla sıçanı kadar korkak olan,
fırlayıp atlayınca ileri
bir dehşet aldı Anteplileri,
seğirttiler peşince.
Düşmanı tepelerde yediler.
Ve bir tarla sıçanı gibi yaşayıp
bir tarla sıçanı kadar korkak olana :
KARAYILAN dediler.

"Karayılan der ki : Harbe oturak,
Kilis yollarından kelle getirek,
nerde düşman varsa orda bitirek,
vurun ha yiğitler namus günüdür..."

Nerede olursa olsun, Türkçe yazdığından; Nazım'ın şiirlerini okumak ne büyük bir bahtiyarlık, kendi dilimden okumak. Türkçe Okumak :

Zeytin yağı gibi arı, duru, akıcı.

O zeytin yağı gibi suya atılan, denizin mavisine bakan zeytin ağacı, emeği mavi sayan memleket sevdalısı, hep yüzeyde kalacak olan...

Varsında kendisi KIZIL olsun ulan !
Hem O adam, Vatan haini ise;

O zaman neredeyse vatanda adam yok demektir bu günlerde...

Ermeni meselesi için bu gün imza atan sözde aydınlar Nazım'ın o günlerde yanıtı aşağıdaki dizelerde olsa gerek:

Bakınız ermeni olaylarını nasıl kaleme almış usta;

...
bakkal karabetin ışıkları yanmış
affetmedi bu ermeni vatandaş
kürt dağlarında babasının kesilmesini
fakat seviyor seni çünkü sen de affetmedin
bu kararı sürenleri türk halkının alnına
...

Bu dizileri okumak gerek;

Ne diyor Nazım? Ermeni "vatandaş"
yani bu vatanın evladı olan Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan kişi. Coğrafya neresi Kürt dağları, kim kesmiş vatandaşın dedesini "faili meçhul", ama ne diyor Nazım "halkların kardeşliği" adına, bu iki halkın insanlarını vatandaş üst kimliğinde tutarak. "fakat seviyor seni çünkü sen de affetmedin bu kararı sürenleri türk halkının alnına" müşterek yaşanacak vatandaşlık üst kimliği ile birbirini severek aşılacak bu. şimdi Nazım'a yöneltilecek tek suçlama bu dizelerde şu olsa gerek;

Türk Halkının alnına nasıl bir kara sürülmüştür? Ve de bu kararı kimler sürmüştür?

Tehcir sırasında Ermeni vatandaşların zor günler geçirdiği doğrudur. Hatta bu süreçte kimilerinin öldüğü ve öldürüldüğüde. Fakat Tehcir öncesi coğrafyada yaşanan katliamları yapanların SEVR anlaşmasının ve İngilizlerin verdiği destek ile Ermenilerin kendisi ve emperyalistler olduğu gerçeğini hiçbir şey örtemez. Bu gün resmi kaynaklar da bu tehcir sırasında yaşananların bu boyutunu ve öncesini zaten aktarıyor.

Ayrıca Nazım'ın dizelerinde "soykırım" ve veya yeni yetme aydın müsfettelerinin Ermeni Lobisi ağzıyla kullandığı "Büyük Felaket" kelimesi geçmemektedir ve gerçek bir Vatan Şairi olan Nazım komünistse de bu dizeleri yine Vatandaşlık üst kimliği ile pekiştirecek kadar ve kendisine Türk diyen her Türk kadar Türk'tür.

Nazım'ın Vatandaşlıktan çıkarılması, Yurt dışına kaçması konuları zaten tarihsellik içinde nedeni ve nasılı ile durmaktadır karşımızda. Bulgaristan ziyaretlerinde oradan göç eden Türk soydaşlarımızın anlattığı Türk şairi Nazım Hikmetin; Hiç bir yerde ve hiç bir zaman Türklüğüne leke getirmediğini gösterir.

Evet Nazım Hikmet Komünisttir.
Ama yine Onun dizelerinden kendisini tanımak gerekir;

" Ben Türk Şairi Komünist Nazım Hikmet"

Erdoğan AYDIN

erdinc.aydin@politikadergisi.com [3]

Devam Eden İçerik: [Nazım Hikmet'i Anlamak -III](#) [4]

Yorumlar

Kaynak URL (01/05/2024 - 12:29 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/makale/nazim-hikmeti-anlamak-ii>

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/erdinc-aydin>

[2] <http://politikadergisi.com/makale/nazim-hikmet%E2%80%99i-anlamak-%E2%80%93-i>

[3] <mailto:erdinc.aydin@politikadergisi.com>

[4] <http://politikadergisi.com/makale/nazim-hikmeti-anlamak-iii>